

Sygn. akt III RC RC 64/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Popowicz

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Michałowska

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2017 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej G. R. reprezentowanej przez matkę M. R.

przeciwko A. G.

o podwyższenie alimentów

wyrok zaoczny z dnia 25 listopada 2015 roku (uprzednio sygn. akt III RC 232/15) utrzymuje w mocy- w całości.

Sygn. akt III RC 64/17

UZASADNIENIE

M. R. działając w imieniu swojej małoletniej córki G. R. po ostatecznym sprecyzowaniu żądania domagała się podwyższenia alimentów przysługujących małoletniej od pozwanego A. G. ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 29 października 2008 roku w sprawie o sygnaturze akt III RC 259/08 z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty po 700 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazała, że w dacie ostatniego orzeczenia alimentacyjnego pozwany był osoba bezrobotną, a obecnie od 2009 roku prowadzi działalność gospodarczą i wzrosły jego możliwości finansowe. Nadto od tego czasu zwiększyły się również potrzeby małoletniej, która ma 15 lat, czynnie uprawia sporty, rozwija swoje możliwości intelektualne i kwota alimentów powinna być odpowiednio zwiększona (vide: pozew k. 2-3).

Wyrokiem zaocznym z dnia 25 listopada 2015 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt III RC 232/15 Sąd Rejonowy w Mrągowie uwzględnił powództwo w całości (vide: wyrok k. 20).

W dniu 25 stycznia 2017 roku pozwany złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego. Zarzucił, że nie otrzymał odpisu pozwu ani wyroku zapadłego w sprawie a o orzeczeniu dowiedział się na skutek doręczenia mu wezwania na posiedzenie w sprawie o wydanie tytułu wykonawczego w zamian za utracony zainicjowany przez matkę małoletniej (vide: wniosek o przywrócenie terminu k. 52-56).

Postanowieniem z dnia 31 marca 2017 roku wydanym w sprawie III RC 232/15 Sąd Rejonowy w Mrągowie przywrócił pozwanemu A. G. termin do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 25 listopada 2015 roku (vide: postanowienie k. 93).

Na rozprawie w dniu 10 maja 2017 roku pozwany A. G. uznał powództwo do kwoty alimentów w wysokości po 500 zł miesięcznie (vide: protokół rozprawy k. 122).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia G. R., ur. (...) w G. jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego A. G. i M. R.. Małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód w 2002 roku.

Obowiązek alimentacyjny A. G. względem małoletniej G. R. po raz ostatni został ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 29 października 2008 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt III RC 259/08 na kwotę po 400 zł miesięcznie.

Małoletnia G. miała wówczas 8 lat i była uczennicą drugiej klasy szkoły podstawowej. Uczęszczała na zajęcia dodatkowe. Dziewczynka posiadała wadę wzroku i musiała co roku wymieniać okulary.

M. R. pracowała w straży miejskiej i zarabiała około 1500 zł netto miesięcznie. Mieszkała w wynajmowanym mieszkaniu komunalnym w M.. Opłaty za czynsz wynosiły 450 zł miesięcznie. Nie wyszła ponownie za mąż, ale była związana z mężczyzną z którym posiadali wspólne dziecko.

Pozwany A. G. nie posiadał stałego zatrudnienia i podejmował się prac dorywczych. Mieszkał z rodzicami w O. i pozostawał na ich utrzymaniu. Płacił zasądzone alimenty.

(dowód: skrócony odpis aktu urodzenia k. 4, dokumenty w aktach III RC 259/08 SR w Mrągowie)

Obecnie A. G. nadal mieszka w O., ale zawarł nowy związek małżeński i przeprowadził się do należącego do żony domu jednorodzinnego. Wychowują wspólne dziecko – syna B., lat 3. Żona pozwanego pracuje jako księgowa i zarabia około 1600 zł netto miesięcznie. Jest zatrudniona na czas określony do 30 listopada 2019 roku. Koszty utrzymania domu wynoszą około 600 – 700 miesięcznie. Pozwany od października 2017 roku jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Wcześniej prowadził działalność gospodarczą. W 2016 roku osiągnął z tego tytułu przychód w wysokości 25 800 zł. Posiada samochód osobowy marki V. (...) z 2008 roku. Płaci zasądzone alimenty. Nie utrzymuje kontaktów z córką.

(dowód: potwierdzenia przelewów k. 68-91, 101-104, skrócony odpis aktu małżeństwa k. 100, dokumenty i zaświadczenia k. 105-121, przesłuchanie A. G. k. 123-124, decyzja k. 142, dokumentacja medyczna k. 143-148)

Małoletnia G. ma 17 lat i jest uczennicą drugiej klasy liceum ogólnokształcącego w K., gdzie przeprowadziła się razem z matką z M.. Pozostaje pod opieką dermatologa i okulisty. Czynnie uprawia sport.

M. R. po przeprowadzce do K. nadal jest zatrudniona w straży miejskiej. Osiąga wynagrodzenie około 3000 zł netto miesięcznie. Mieszka w wynajmowanym mieszkaniu razem z córką G. i A. z poprzedniego związku, która ma 9 lat. Koszt utrzymania mieszkania wynosi około 900 zł miesięcznie plus opłaty. Posiada do spłaty kredyt. Rata wynosi 700 zł miesięcznie. Jest właścicielką samochodu osobowego marki P. z 2006 roku. Obecnie nie jest z nikim związana.

(dowód: przesłuchanie M. R. k. 136-137, zaświadczenie o dochodach k. 134)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z powołanych wyżej dokumentów oraz przesłuchania A. G. i M. R., odnośnie ich sytuacji materialnych, możliwości zarobkowych i ponoszonych przez nich kosztów utrzymania.

Sąd zważył, co następuje:

Pozwanego niewątpliwie obciąża obowiązek alimentacyjny wobec małoletniej córki G. R., a zakres tego obowiązku zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135§ 1 KRO).

W niniejszej sprawie podstawę żądania małoletniej powódki stanowi art. 138 KRO, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Tak określony przedmiot badania Sądu oznacza, że konieczne jest porównanie stanu istniejącego w dacie ostatniego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu.

W ocenie Sądu doszło do zmiany stosunków, które powinny skutkować zwiększeniem wysokości świadczeń alimentacyjnych należnych małoletniej.

Przede wszystkim podkreślić należy, że od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów wydatki na małoletnią wzrosły typowo dla jej wieku. Od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów upłynęło już ponad 9 lat. Małoletnia O. była wówczas uczennicą drugiej klasy szkoły podstawowej a obecnie jest nastolatką, niedługo zakończy naukę w liceum i będzie kontynuować edukację. Oczywistym jest więc, że wydatki na małoletnią wzrosły typowo dla jej wieku. Rośnie, rozwija się, potrzebuje nowej odzieży, obuwia. Jest nastolatką więc poza zwykłymi potrzebami konieczny staje się zakup kosmetyków. Małoletnia ma też potrzeby związane ze swoją pasją sportową, co generuje dodatkowe koszty.

Co prawda matka małoletniej osiąga większe wynagrodzenie, jednakże jej sytuacja rodzinna i mieszkaniowa uległa zmianie. Ma jeszcze na utrzymaniu drugą małoletnią córkę, przeprowadziła się z M. do K., gdzie inne są koszty życia i obecnie samotnie wychowuje swoje dzieci.

W życiu A. G. również zaszły zmiany. Założył nową rodzinę i wychowuje małoletniego syna z kolejnego małżeństwa. Jednakże w ocenie Sądu nie można uznać, że sytuacja finansowa pozwanego uległa znacznemu pogorszeniu w porównaniu do stanu istniejącego w dacie poprzedniego orzeczenia o obowiązku alimentacyjnym. Obecnie – jak i poprzednio jest osobą bezrobotną jednakże jest to stan który trwa dopiero od października 2017 roku. Wcześniej od 2009 roku przez dłuższy czas pozwany prowadził z powodzeniem działalność gospodarczą z której osiągał dochody.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że przez okres 9 lat od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpił wzrost potrzeb małoletniej powódki, związanych przede wszystkim z jej naturalnym rozwojem fizycznym i rosnącymi wydatkami na odzież, żywność, środki czystości oraz naukę w szkole, co uzasadnia podwyższenie zasądzonej kwoty alimentów.

Pomoc pozwanego w finansowaniu córki powinna być zwiększona. Pozwany oprócz płacenia alimentów praktycznie nie uczestniczy w codziennym wychowaniu małoletniej, a cały ciężar w tym zakresie spoczywa na matce, która stara się zapewnić córce jak najlepsze warunki. Matka małoletniej przejęła całkowicie obowiązki które powinny być rozdzielone na oboje rodziców.

Sąd ustalając koszt utrzymania małoletniej oparł się na wydatkach standardowych, adekwatnych do jej wieku, stanu zdrowia i warunków środowiskowych. W ocenie Sądu kwota

do jakiej zostały zwiększone alimenty na mocy wyroku zaocznego z dnia 25 listopada 2015 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt III RC 232/15 – 700 zł na przy jednoczesnym udziale matki małoletniej powódki w jej utrzymaniu, przystaje z jednej strony do obecnych potrzeb małoletniej a z drugiej do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności w ocenie Sądu po ponownym rozpoznaniu sprawy brak jest podstaw do wzruszenia zaskarżonego wyroku zaocznego.

Z tych względów na podstawie art. 347 KPC orzeczono jak w punkcie I wyroku.